

ПАРТНЕРСТВО ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ Й ВИРОБНИЦТВА ЯК РЕСУРС ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Богомолов О.В., д-р техн. наук, проф.

Знайдюк В.Г., канд. техн. наук, доц.

Харківський національний технічний університет сільського
господарства ім. Петра Василенка

Переважна кількість закладів вищої освіти має високий сумарний інтелект працівників, головними функціями яких є: збереження культурно-освітнього національного потенціалу, підвищення рівня освіченості населення та науково-технічного розвитку України, відтворення накопичених знань і досвіду поколінь.

У сучасних умовах розвитку ринку закладів вищої освіти важливе місце відводиться інтеграції науки, освіти у виробничу сферу. Це один із вирішальних чинників розвитку як закладів вищої освіти, так і виробництва. Потреба у висококваліфікованих та ініціативних працівниках загострюється в умовах відтоку і старіння кадрів, що веде до інтеграції закладів вищої освіти та основних роботодавців – споживачів їх послуг.

Інтеграція дозволяє роботодавцям брати участь у формуванні змісту програм навчання, закладати в умови спеціалізації свої технологічні «платформи», активно знайомитися з майбутніми випускниками, залучаючи їх для проходження практики та участі в проєктах зі своєї проблематики.

Організація тісної взаємодії закладів вищої освіти і роботодавців – це одне з актуальних завдань розвитку факультетів, навчально-наукових інститутів і випускових кафедр. Сьогодні – період осмислення досвіду і виокремлення найбільш вдалих форм такого співробітництва.

Водночас заклад вищої освіти є суб'єктом ринкової економіки, товаровиробником інтелектуального продукту та освітніх послуг. Обізнані, кваліфіковані випускники закладів вищої освіти, пов'язаних із переробною і харчовою галуззю, сьогодні виявилися вкрай затребуваним «товаром», і опитані представники аграрних компаній і холдингів одногolosно говорять про активне залучення до роботи молодих спеціалістів, що пояснюється як економічним підйомом у країні, так і необхідністю компенсувати природне вибуття досвідчених кадрів.

Наймати молодих спеціалістів останнім часом стали не тільки компанії зі сфери інформаційних технологій, а й підприємства

сільськогосподарського профілю. Останні знову почали залучати молодих фахівців із технічних сільськогосподарських закладів вищої освіти, випускники яких ще недавно не завжди знаходили собі роботу за фахом. Існує навіть конкуренція між компаніями-виробниками й експлуатантами сільськогосподарського обладнання в прагненні взяти на роботу найбільш здібну молодь.

Переважна більшість компаній, потенціальних партнерів закладів вищої освіти, сьогодні не розраховує, що отримана вища освіта дозволить молодому фахівцю негайно включитися в роботу. Випускник закладу вищої освіти сприймається лише як вихідний матеріал для підготовки повноцінного фахівця. Така ситуація ставить перед навчальними закладами нові завдання. Отримані фахові знання розглядаються компаніями лише як відправна точка для подальшого навчання молодого фахівця. Більш важливим фактором під час оцінки потенційного співробітника стає його здатність і бажання адаптуватися, вчитися, розвиватися.

Компанії не чекають, що молодий фахівець, який тільки закінчив навчальний заклад, зможе відразу включитися в роботу.

На погляд авторів, для того щоб випускник перетворився на повноцінного співробітника, потрібно декілька років, і це нормально. Більше того, додаткове навчання й адаптація вчорашнього випускника є не прикрою необхідністю, а додатковою можливістю сформувати його відповідно до вимог роботодавців.

Досвідченому співробітнику складніше підлаштувати себе під стандарти роботодавця, така людина прийде зі своїм досвідом, зі своїми упередженнями. А молодий фахівець – це чиста дошка (*tabula rasa*), яка заповнюється під компанію роботодавця, він швидко розуміє правила гри, швидше вживається в колектив.

Більшість великих компаній-роботодавців розуміють актуальність цього питання і вже взаємодіють із закладами вищої освіти у справі підготовки молодих кадрів. Найбільш масовою моделлю взаємодії є цільова підготовка фахівців, у деяких випадках роботодавці спільно з закладами освіти розробляють програми, націлені неодмінно на задоволення потреб конкретного підприємства.

Яскравим прикладом такого співробітництва є традиційні зустрічі студентів кафедри «Обладнання та інжиніринг переробних і харчових виробництв» ХНТУСГ ім. Петра Василенка із власниками й директорами машинобудівних заводів аграрного профілю, підприємств переробної і харчової галузі, на яких закладається не одна цеглина в майбутнє кафедри зокрема й вищої освіти загалом.